

HGGunnink, gehouden te Dalfsen, 19.04.2020

Psalm 18:1

Psalm 119:7,8,9

Schriftlezing: Kolossenzen 1

Psalm 18:9

Tekst v/d preek: Kolossenzen 1: 9-14

Psalm 107:1,2

Psalm 18:14,15

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Kinderen, vieren jullie ook je verjaardag? Dat hoef ik natuurlijk niet te vragen, want dat gebeurt vast.

Is dat bij jullie dan ook **vraagfeest**?

Zo van, 'ja, ik wil eigenlijk dit cadeau'. Een puzzel tegenwoordig, of een bouwpakket.

Of: 'ik wil dat cadeau'. Of misschien wel heel netjes, 'mag ik dit? En mag ik dat?'.

Maar altijd weer, dat je bezig bent dingen te vragen voor jezelf?

Wij kunnen vragen, dat kunnen jullie ook al.

Maar weten jullie dat bidden, naast danken ook vragen is?

Kijk, dat danken, dat hebben we gehad, dat is al een poos geleden.

Maar dat danken dat waren de verzen 3-8. Dat staat er heel duidelijk: 'wij danken de God en Vader van onze Heere, Jezus Christus, áltijd wanneer wij voor u bidden!'

Dan gaat het in vers 9 verder met: 'daarom houden wij niet op voor u te bidden en te smeken.'

De Heere, Jezus Christus, de Heere van Zijn gemeente leert Paulus en Timotheüs, en leert ook de gemeente in Kolosse, en leert de gemeente in ... (Dalfsen), ook om te vragen.

Maar dan komt het er natuurlijk wel op aan, 'wát gaan wij vragen?'.

Daarover wil u het Woord van de Heere bedienen onder het thema:

Heere God, wij smeken U álmaardoor voor Uw gemeente om:

1) de kennis van Uw wil

2) gelovig leven

3) het zicht op de Zoon

1) Met dat woordje 'daarom', waar onze tekst mee begint, koppelt de apostel het danken van die vorige verzen, aan het smeken en vragen nu.

Het één hoort bij het ander.

God sticht een gemeente daar in Kolosse, en dat is een wonder.

'Wij danken U daarvoor.'

'Maar, U werkt ook zo, dat wij Paulus en Timotheüs, dat wij van ónze kant nu ook de handen gaan vouwen, om te sméken, om te vrágen.'

Daar zijn ze meteen mee begonnen. Toen ze hoorde dat de verkondiging via Epafraas, zulke grote gevolgen had.

Moet je niet meteen denken aan grote gevolgen, een grote gemeente.

Nee, maar grote gevolgen, de Heere God werkte dat wonder, dat daar in Kolosse mensen waren die tot bekering kwamen, en die hun leven in dienst van de Heere stelden.

Een groot wonder!

Meteen zijn ze er toen mee begonnen, met vragen en smeken.

En ze houden er ook niet meer mee op, want, 'wij houden niet op, wij stoppen er niet mee'. Dat is, 'wij gaan er stevig mee door'. We houden het vol om te vragen en te smeken.

Want dat blijft voor een gemeente van de Heere, Jezus Christus, altijd nodig.

Want die gemeente daar in Kolosse, waarvan wij eigenlijk maar heel weinig weten. We weten in elk geval één ding wel, die gemeente daar in Kolosse, die was niet volmaakt.

In ... (Dalfsen) kun je het hebben over datzelfde wonder. God, Christus vergadert hier Zich een gemeente, Zijn gemeente. Ook een wonder.

Maar zou je hier kunnen zeggen: 'alles gaat hier perfect? 100%? Nergens iets verkeerd, mankeert niks aan?'

Dat kan hier ook niet.

In een gemeente, kan het altijd - beter, meer, zuiverder, overtuigender.

Denk in dit verband maar aan het avondmaal, -wat we op dit ogenblik dus niet met elkaar kunnen vieren-, denk er toch maar even aan. Waarom geeft de Heere ons dat sacrament van het avondmaal? Dat is toch altijd weer om ons geloof sterker te maken. Om ons weer te laten bezinnen, op dat offer van de Heere Christus. Opdat ons leven met de Heere weer een nieuwe boost krijgt.

Geloof, leven uit het geloof, kan altijd dieper, ruimer, royaler, sterker.

Nee, je hoeft niet alleen maar te denken aan het avondmaal.

Je kunt ook denken aan zondag aan zondag. Waarom zit je zondag aan zondag voor de laptop, bij de computer, met je smartphone, bij de iPad. Dat heeft ook alles te maken met versterking, met meer, met beter.

Wij bidden en wij smeken, om vol en voller te worden van het kennen, van wat Góð wil.

En dan moet je niet zozeer denken om het beter begrijpen van de Tien Woorden, -hoe belangrijk ook dat is-. Maar het gaat hier vooral over dat kennen van wat God wil in verband met de Heere Christus. En door de Heilige Geest. Het vertrouwen op God voor wat betreft Zijn reddingswerk.

Dat is ook iets, wat bij ons zomaar wat verdwijnen kan, wat weg kan wezen. En dan is het goed, dat je zondag aan zondag erop gewezen wordt: 'máár, Jezus Christus!'

Vól worden van de Heere Christus, beseffen dat **Hij** écht alles is.

En dan zijn de mensen heel verschillend. Ook heel verschillend van karakter.

En er kan een heel groot verschil zijn, van hoe je op een bepaald moment in je geloof zit.

De één die kan vandaag geweldig dankbaar en blij zijn, om wat de Heere in zijn leven doet. En de ander die kan een herinnering hebben, en dat het heel moeilijk en verdrietig is.

De één die kan van karakter heel blijmoedig en optimistisch zijn.

En de ander die kan soms in mekaar steken, ja, het is allemaal moeizaam, en noem maar op.

En voor al die kinderen van de Heere, hoe verschillend dan ook, gaat het er toch om, dat zicht te houden en nog meer te krijgen, op wie de Heere Christus is.

Dat je dus elke dag, hoe de situatie dan ook is, -wij kunnen denken aan onszelf, dat valt op het moment ook bepaald niet mee-. Dat zal voor de één veel heftiger zijn dan voor de ander.

Je zult maar een bedrijf hebben wat op omvallen staat, er zal maar ziekte zijn.

Hoe dat ook is, vergeet niet, voor Paulus en Timotheüs was het ook lang niet altijd makkelijk. Wat liepen die niet aan tegen allerlei moeiten.

Maar elke dag, mag je overtuigd dánken, -dat is dat begin van Kolosse 1-, maar óók overtuigd sméken, om in die situatie waarin je bent, verder te kunnen komen met: 'wat heeft God in Christus Jezus allemaal voor ons gedaan!

En hoe is **Hij** met Zijn Heilige Geest ook nu, ja altijd, bezig.'

Verder komen, schrijft de apostel, in alle mogelijke wijsheid en inzicht, onder invloed van de Heilige Geest.

Het is heel bijzonder, -als je daarop let-, hoe vaak Paulus in dit gedeelte laat schrijven, -want waarschijnlijk heeft Timotheüs dat allemaal zitten op te schrijven, behalve de laatste twee verzen, die heeft hij dan zelf gedaan-, hoe vaak Paulus laat schrijven het woordje 'alle' en 'alles', en 'elk', en 'heel'.

In onze tekst vijf keer, in de verzen 15-20 zelfs zeven keer.

Wijsheid en inzicht.

Dat zijn twee woorden, die staan ook in Jesaja 11 als het gaat over de Messias. Hij heeft wijsheid en inzicht. Maar het wórden woorden voor iedereen die bij die Messias horen mag. Voor iedereen die de Heere vreest. Die krijgt ook wijsheid en inzicht.

Wijsheid, dat heeft alles te maken met, zeg maar, de Spreuken, en met hoe je met de Heere leeft, in het verbond.

En inzicht, Geestelijk inzicht, -met een hoofdletter G-, geleid, beheerst door de Heilige Geest. Dat gaat erover hoe je tegen de dingen aankijkt, hoe je tegen jezelf en tegen alles om je heen aankijkt, aan de hand van het Wóórd van de Geest.

Daar om smeken. Om die wijsheid, om dat inzicht.

Want, u weet wel, en jullie thuis weten ook wel, hoe nodig dat is. Wij zijn niet zo wijs, in ieder geval van onszelf niet.

En Geestelijk inzicht, daar ontbreekt het ons ook nog wel eens een keer aan.
En vandaar, danken, daar begin je mee. En dan ook stevig doorgaan met bidden en smeken voor de gemeente.

Voor je broeders en zusters. Soms met naam en toenaam.

Als je weet: daar zit het niet helemaal goed met die wijsheid. En daar mist het wat aan inzicht.

Ja, voor je broeders en zusters.

Maar vooral ook voor jezelf, zodat je juist binnen die gemeente, met het oog op de anderen, wijs bent. Wijs handelt, wijs praat. En met Geestelijk inzicht met die anderen omgaat.

Veel is er te vragen, en veel mág er dus gevraagd worden voor die gemeente.

Maar u merkt ook al, -ik denk dat de kinderen dat ook al weten-, het zijn geen verjaardagscadeaulijstjes. Met, 'ik wil dit', en 'ik wil dat', en 'ik wil een heleboel', en 'ik wil nog meer'. Het heeft niks te maken met egoïstisch zijn.

Het heeft alles te maken met: God, onze God, die heeft een doel; dat wij sterker worden, in het kennen van de Heere Christus; dat wij nóg meer leven in Zijn dienst, als gemeente, samen, -dat wil op het ogenblik niet zo geweldig-, als gemeenteleden afzonderlijk.

Dáár vragen wij om.

2) Dat wordt nog verder uitgewerkt in het tweede punt.

Want dat is, **Heere God wij smeken u álmaardoor voor Uw gemeente, om gelovig leven.**

Zo kun je dat namelijk zeggen, wat Paulus schrijft in de verzen 10-12.

Wandelen op een manier, de Heere waardig.

Dat gaat over je manier van leven.

Wandelen dat heeft niks te maken met naar buiten gaan, een eindje lopen.

Nee, wandelen in de Bijbel betekent heel vaak: leven. Je manier van leven, hoe je je gedraagt. Dat je aldoor laat merken, dit past bij Hém.

'Ik ben het eigendom van Christus, dit spoort met Hém.'

Of anders gezegd, het heeft alles te maken met hoe je in het verbond met de Heere leeft. Je bént aan Hem verbonden. Dat is een geweldig voorrecht, en hoe dat z'n uitwerking krijgt in wat je dan doet, en niet doet.

Leven als heiligen, mag je ook zeggen. Dat was het woord 'heiligen', wat we gelezen hebben in vers 2. Zo schrijft de apostel, samen Timotheüs, die gemeente aan.

Zegt zomaar tegen die mensen, 'heiligen'.

Dat betekent, ze zijn apart gezet voor het dienen van de Heere.

Leven, met bedenken: Christus is alles. Leven, zo, dat God kan zeggen: 'mooi, deze gemeente van Jezus Christus. Prachtig, dit kind van Mij.'

Het zijn vier zinnen waar de apostel dat gelovig leven mee uitlegt. Dat zijn stuk voor stuk dingen, die zou je kunnen opschrijven. Je zou ze kunnen noteren, om dat ook zelf te gaan gebruiken in je eigen 'vraaggebed'.

Het eerste dat is: vrucht dragen. In elk goed werk vrucht draagt.
Kijk, dat was er al, want dat staat ook in vers 6. 'Het Evangelie is naar u toegekomen en het draagt vrucht.'
Dan zie je dat mooie van -danken, -bidden, -smeken, dat het ook echt gekoppeld is.
Het is er al, én je vraagt er nog weer om.

Want dat je vrucht draagt, dat je goede ranken bent aan de wijnstok Christus, dat mag nog meer worden. Op alle mogelijke manieren.
Want daar heb je dat woordje 'elk'. In élk goed woord vrucht draagt.
Op alle mogelijke manieren goede werken doen.

Dan denk je aan wat er staat in de Catechismus in ZONDAG 24; 'het kán niet anders dan iemand die van Christus is, die gaat goede werken doen.'
En je denkt aan ZONDAG 32, over, 'nu Christus ons verlost heeft ...'.
Nu worden wij ook door de Heilige Geest vernieuwt óm goede werken te doen.
En je denkt aan ZONDAG 33, waarin dat uitgelegd wordt, 'wat zijn dan goede werken? Tot Gods eer', en wat daar verder staat.
In élk opzicht, op álle mogelijke manieren, zo breed, en zo hoog en zo diep als het maar kan.

Denk maar aan hoogspringen, dan gaat de lat steeds een stukje hoger. Het gaat natuurlijk wel eens fout, aan het eind dan haal je dat niet meer. Maar die lat die komt steeds hoger te liggen.
Dat is waar het hier om gaat.
God is immers ál onze toewijding waard.

En het is goed, om daar eens over na te denken. Over, hoe dat nou bij jezelf zit.
Moet je niet denken aan gisteren. Maar bijvoorbeeld, dan denk je aan vorig jaar.
Als je dat nu vergelijkt met nu, ben je dan ook verder gekomen?
Is het íets meer te merken, dat je in geloof, en hoop, en liefde bezig bent?
Kun je in de huidige situatie, kun je dan merken: omdat ik in het afgelopen jaar met Christus leefde, sta ik nú op een stevig fundament, en ben ik niet al te gauw van de kaart, vanwege al die dingen om mij heen.

Of ook dat andere, heb je nóg meer, -dat is dan voor jongeren bijvoorbeeld-, heb je nóg meer door, dat je de Heere Christus wérkelijk nodig hebt!
Als je jong bent, dan gaan heel veel dingen die gaan vanzelf. Ja, dan ben je niet altijd zo druk met de Heere Christus, dat wil haast gewoon niet.
Maar als je dan toch ouder wordt, dat je beseft van, 'ja maar ik kan niet zonder Hem, geen moment! Hij, Hij is het helemaal! En los van Hem, is het niks.'

Het tweede, broeders en zusters, bij dat gelovig leven. Dat is, vragen om groeien in de kennis van God.
Ook zo'n punt. Dat kunnen jullie, kinderen, ook meteen snappen. Want elk kind wil toch graag groeien? Als je klein bent, kijk je altijd naar die ander die wat groter is. 'Ja, die is al groot, als ik later groot ben ...'

Groeien, alleen voor ons moet dat groeien wel een keer ophouden. Twee Meter dat is al niet altijd plezierig, maar 2,20 meter, dat is helemaal vaak een probleem. Altijd doorgroeien, écht groeien, dat is het niet.

Maar voor het gelovig leven, voor het dienen van de Heere God, mag het groeien altijd doorgaan. Daar ben je **nooit** te oud voor. Daar kun je nooit van zeggen, 'nou is het wel goed'.

Want het gaat om het groeien in het kennen, -en dat is in de Bijbel ook: vertrouwen-, op de Heere God.

Wie is Hij?

Oude mensen hebben misschien wel eens vijftig keer de Bijbel gelezen, van begin tot eind. En die kunnen nóg nooit zeggen, 'ik ben nou groot genoeg gegroeid, ik ken die Bijbel wel zo'n beetje, we leggen hem nou maar in de kast'.

Juist niet. Ze komen d'r steeds meer achter, dat er nog zoveel dingen zijn, als het gaat om de Heere, dat ze Hem nog niet helemáál kennen. Dat ze áltijd nog verder kunnen groeien in kennis.

Dat kan te maken hebben met teksten. Teksten kunnen soms voor je opengaan, om zo te zeggen.

Heb je ze al zo vaak gelezen - en opeens, dan zie je ze in het verband, 'wat is dit geweldig, wat staat dit er prachtig in, wat een belofte van de Heere, nooit zo gezien'. En hóe Hij is, en wát Hij doet, en wat Hij werkt, al die dingen meer.

Groeien.

Dat kan te maken hebben met de dingen van de natuur.

Kan te maken hebben met het lezen van het tijdschrift 'WEET'.

Hoe groot is de Heere, in het scheppen, maar vooral ook in het onderhouden van alles in de natuur. Daar sta je altijd weer van te kijken.

Maar je moet nog meer denken aan de Bijbel zelf, het Woord van God, en aan de belijdenisgeschriften.

Vanuit dat danken, in die verzen 3-8, zit het er toch aan vast, dat je je leven lang verder wilt komen, in verbondenheid met die genadige God.

En denk maar eens aan die groei. Woorden als barmhartig en rechtvaardig, daar kun je een leven lang over nadenken. En dat groeit aldoor weer een beetje meer, maar daar kom je nooit echt over uit.

En dan het derde.

Dat is smeken, dat je met de grootst voorstelbare kracht, sterk gemaakt wordt, om als volgeling van Christus te leven. Sterk gemaakt. Wij zijn zwak.

Of vindt u niet? Kunt u het allemaal wel?

Nee, wij komen er allemaal achter, -en dat heeft ook wel een beetje te maken met leeftijd-, wij komen er allemaal achter, dat wij zwak zijn.

En dat wij zonder de kracht van de Heere God, helemaal niks kunnen.

En dat wij zonder het werk van de Heilige Geest, niet eens kunnen geloven.
Dat is niet een kwestie van een beetje logisch nadenken.
Nee, dat zijn die wonderwerken van de Heilige Geest.
En dán krijg je, wat we net gezongen hebben met Psalm 18:8; 'met U durf ik mij in de strijd te wagen. Met U ga ik door water en door vuur, en met mijn God spring ik over een muur'.

Dan ben je zo sterk, door de kracht van God, in het vertrouwen op Hém. Ja, dan kun je dingen, waarvan je achteraf zegt van, dat is het werk van de Heere in mij. Want dat had ik zelf nooit gekund.

'Hij gaf mij kracht, Hij maakte mij sterk'.

'**HIJ**, God. Hoogverheven. Almachtig.'

Bedenk dan, broeders en zusters, dat het vragen en het smeken hier, dat is het vragen en smeken almaardoor, voor die geméénte van de Heere Christus.

Gemeenten, hoe klein ook.

Gemeenten van Hem mogen álles vragen wat ze nodig hebben. Hij kan en Hij wil dat geven.

Dat is het wonder ook voor Kolosse. Als ze het maar vragen, dan zal de Heere in Zijn wijsheid voorzien. Maar dat is net zo goed voor Dalfsen, en voor Mariëenberg en voor Lutten, en noem maar op.

Door **Zijn** macht houden gemeenteleden het vol, om niet alleen maar te bidden voor zichzelf. 'Heere geef toch dat ik gezond mag blijven. Heere geef toch dat ik aan het werk kan blijven'.

Nee, veel en veel breder. Dat ene mag ook, maar, vooral bidden om eerlijk volgeling van Christus te zijn. Levend écht vanuit dat Woord. Niet bij gewoonten, want 'het is altijd zo geweest, en dat zal wel goed zijn.'

Nee, wat zegt de Heere?

Dat je geduldig, vol vertrouwen, wacht op de tweede komst van de Heere Christus, en dat je dat zelfs met blijdschap doet.

Die hele tekst van vanmorgen, -dat is natuurlijk de hele Bijbel-, maar die hele tekst van vanmorgen heeft te maken met, de Heere Christus.

Hij, Hij, Hij, Hij.

Hij zal het maken. Hij zal het doen. Hij zal kracht geven. Hij zal beschermen.

En dan het vierde. Dat is, tóch weer danken, vers 12. 'Daarbij dánken wij de Vader'. Dat stond inderdaad ook al in vers 3, maar nú in die voorbede. Gelovig leven heeft alles te maken met, áltijd maar weer danken.

Dan moet je voor één ding oppassen, en dat is, dat je heel makkelijk kunt zeggen, 'ik ben heel dankbaar'. Maar dat het niet alleen gaat om dankbaar zéggen, maar dat het vooral een kwestie is van dankbaar dóen. Dat zijn 2 dingen.

Echtpaar is 50 jaar getrouwd, 'dominee, wij zijn geweldig dankbaar'.

Dan mag de dominee of de ouderling rustig vragen, 'en hoe kan ik die dankbaarheid dan

zien?’

Want dankbaarheid, niet alléén met woorden. Woorden zeker: ‘wij danken de Heere God enzovoort enzovoort’.

Maar ook, wij danken Hem door ons leven.

En dan is het prachtig die verandering in onze tekst, van ‘u’ naar ‘ons’.

‘U’, dan schrijft Paulus in hún richting. Maar als hij ‘ons’ gebruikt, betreft hij zichzelf daar ook bij.

De mensen in Kolosse, en Paulus en Timotheüs, ja iedereen, ze krijgen allemaal dat wonder van de toekomst in het hemelse Kanaän. De erfenis van de heiligen in het licht.

Dan kun je denken aan hoe dat vroeger geweest is, toen ze Kanaän binnenkwamen.

Toen kreeg iedereen een stukje grond, in dat aardse Kanaän.

‘Ik geef jullie ...’ Elke stam, dat werd allemaal verdeeld, -dat weet u wel vanuit Jozua-

Geschenk van God.

Want Kanaän was en bleef Gods eigendom. Maar dat gaat dus verder in de richting van het hemels Kanaän.

Geschenk van God.

En deze voorbede, van Paulus voor de gemeente in Kolosse, die mogen wij hier, en die mag elke gemeente die van Jezus Christus is, als voorbeeld gebruiken.

Het is echt iets om mee aan het werk te gaan.

Om er voor jezelf nog eens doorheen te gaan en te zeggen: ‘wat kan ik daar nu van gebruiken, voor de gemeente van de Heere, Jezus Christus, hÍer. Wat is nou het punt, wat speciaal hÍer aan de orde mag komen’.

En als je er zo mee aan het werk gaat, dan word je er alleen maar beter van.

3) Het laatste. Dat is niet zo lang. Want eigenlijk komt dat laatste nog terug in de verzen daarna, de verzen 15-20. **Heere God, wij smeken U aldaardoor, om zicht op de Zoon.** De Zoon van God, de Heere, Jezus Christus.

Dan is het wel bijzonder, die Paulus die kan er wel wat van, hè.

Dat hele stuk, van vers 9 tot en met vers 20, dat is één lange zin.

Voor ons is die gelukkig in stukjes geknipt, want ja, zo’n lange zin ...

Calvijn en zo, die deden dat vroeger ook. Dat waren halve bladzijden vol, en soms hele bladzijden, zulke zinnen.

Paulus doet dat ook. Het stuitert maar door, zouden wij zeggen.

Je hebt van die kinderen, dat zijn ook van die stuiterkinderen, dat gaat maar achter mekaar door.

Dat bedoel ik niet negatief ten aanzien van het woord van de Heere hier. Maar er is geen ‘ho’ in. Zóveel is er te zeggen. Zóveel goeds is er naar die gemeente toe te brengen.

Waar je blij van mag worden. Je mag je erdoor laten sterken.

Je wordt er stuk voor stuk mee aangesproken. Het gaat allemaal over u, en jou.

Ook over dat wonder van ‘verhuizen’. Hij heeft ons overgezet in het Koninkrijk van de

Zoon van Zijn liefde. Of eigenlijk moet je dus niet zeggen: 'verhuizen' maar, 'verhuisd worden'.

De Kolossenzen, dat waren mensen die leefden gewoon hun leven daar, zonder God, en zonder Christus.

Dat betekent dus, de Kolossenzen die zaten in het duister. Die werden aangestuurd door de satan. Dat vonden ze niet eens erg, want dat hadden ze niet eens door.

Voor de Joden was het ook zo.

De hele wereld ligt onder de zonde. En weer, ons en wij hier. Niet wijzen naar die ander, maar het geldt iedereen.

Maar omdat God dat wil. Zo van harte betrokken op zondige mensen, is Hij. God haalt ze weg uit dat duister. God stuurt Epafra, en het Evangelie, het goede nieuws klinkt. En er gebeurt wat.

God laat hen niet ontkomen in die buitenste duisternis.

Hij brengt ze over, naar en onder de Heer-lijke heerschappij van Koning Christus.

En dan kom ik bij dat laatste vers.

Al dankend. Vol verwondering.

Al smekend om dat steeds meer helder te hebben.

Jezus Christus. Zijn sterven is, voor wie gelooft, jouw leven.

Zonden weg, vergeving.

De verhouding met God hersteld. Door die geliefde Zoon van de Vader, bent u in het geloof, smekend en biddend almaardoor, Gods geliefde kinderen.

AMEN